

**Вікторія Сидоренко**

ORCID iD 0000-0002-6626-4581

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри філософії і освіти дорослих
Центрального інституту післядипломної
педагогічної освіти ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»,
вулиця Січових Стрільців, 52А, 04053, Київ, Україна,
sidorenko34@gmail.com

АКМЕПРОФЕСІОГЕНЕЗ ПЕДАГОГА НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ В СУСПІЛЬСТВІ ЗНАНЬ

Стаття продовжує цикл публікацій автора, присвячений розробленню теоретичних і методичних засад акмепрофесіогенезу педагога Нової української школи в системі безперервної освіти. Здійснено експлікацію базових понять «акмепрофесіогенез педагога», «суспільство знань», «безперервний професійний розвиток», «акмепрофесіонал», «формальна освіта», «неформальна освіта». Педагогічний акмепрофесіогенез визначено як безперервний пролонгований процес професійного розвитку педагога в умовах формальної, неформальної та інформальної освіти, усебічного становлення особистості і професіонала, що включає послідовні періоди його самореалізації та самовдосконалення, зміни й перетворення психологічної структури професійної діяльності, мотиваційної сфери, ціннісно-світоглядних орієнтирів, розвитку ключових компетентностей, засвоєння та реалізації інноваційних професійних ролей і функцій. Розглянуто альтернативні моделі, форми підвищення кваліфікації педагога Нової української школи

Ключові слова: андрагогічний цикл; Нова українська школа; освіта дорослих; післядипломна педагогічна освіта; педагогічний акмепрофесіогенез.

<https://doi.org/10.28925/2226-3012.2018.7.3843>

Вступ. Суспільство знань (від англ. knowledge society), виробничими ресурсами якого є знання, інтелект, ключові компетентності та ціннісні орієнтири, на сьогодні стало своєрідним викликом його модерново-інформаційним параметрам.

У Всесвітній доповіді ЮНЕСКО «До суспільств знань»¹ (2005 р.) зазначено, що сучасна епоха знаменує собою вихід за межі інформаційного суспільства, для якого засадничими є технології. Суспільство знань вирізняється більш широкими соціальними, етичними й політичними параметрами, джерелом розвитку для якого слугує власне різноманіття й власні здібності, а цінності, практика творчості та інновації відіграють важливу роль, сприяючи процесам співробітництва іншого типу. Нова модель розвитку суспільства знань передбачає: 1) уміння кожної людини вільно орієнтуватися в потоці інформації; 2) розвиток її когнітивних здібностей і критичного розуму, що є не самоціллю, а засобом; 3) соціальну інтеграцію та соціальну активність кожного із членів для

спільного використання знань як суспільного надбання; 4) нові форми солідарності сучасних і майбутніх поколінь, виключаючи практику соціального відчуження. Важливими засобами поширення знань, крім Інтернету й мультимедійних засобів, названо пресу, радіо, телебачення, школу. Проте в документі зазначено, що сучасна система освіти відчуває дефіцит у книгах, шкільних підручниках і гостру нестачу педагогів. Недостатньо скорочувати інформаційну нерівність, електронно-цифровий розрив, а мінімізувати «когнітивний розрив» або «розрив у знаннях» через надання кожному вільного доступу до знань, їх накопичення, поширення, ціннісне використання впродовж усього життя в офіційних освітніх структурах, професійній діяльності й неформальній освіті (К обществам знания, 2005, с. 20, 26). Навчання впродовж життя є відповіддю на нестабільність у сфері зайнятості і професій, що включає особистісний, культурний, соціальний і професійний розвиток фахівця та передбачає здатність його до адаптації в умовах соціальних та економічних змін і автономії, обмін знаннями та

¹ Запровадження в документі форми множини «суспільства знань» («Knowledge Societies») підкреслює відсутність якоїсь єдиної моделі, яку можна «поставити під ключ» і яка недостатньо б відображала культурне та мовне різноманіття, що воно тільки може дозволити кожній людині орієнтуватися і знаходити своє місце в нинішніх стрімких змінах» (К обществам знания, 2005, с. 19). Отже, побудова суспільства містить різні форми знань і культури.

їх поширення у всесвітньому масштабі, перетворення, перерозподіл і нову гармонізацію особистісного та суспільного часу тощо.

На Світовому економічному форумі в Давосі (2015 р.) названо 10 професійних навичок, які будуть актуальні для сучасного фахівця знаннєвого суспільства в 2020 р., зокрема: комплексне розв'язання проблем, критичне мислення, креативність, управління людьми, координація з іншими, емоційний інтелект, здатність оцінювати ситуацію й приймати рішення, орієнтація на надання послуг іншим, здатність до переговорів, когнітивна гнучкість. На першому місці, як і в 2015 р., за рівнем затребуваності залишиться *вміння розв'язувати складні завдання* (Complex Problem Solving). Потреба у фахівцях, які володіють такою навичкою, зростає на 52%. Друга за значимістю навичка ХХІ ст. – *критичне мислення* (у 2015 р. посідала четверту позицію). Через потребу засвоєння великих потоків інформації зростає необхідність навичок її відбору, правильного переосмислення й ціннісного використання. Зазначимо, що тривалий час серед ключових навичок – професійні (hard), цифрові (digital), надпрофесійні, наскрізні (soft) – домінували саме професійні (hard skills)². Для їх формування була зорієнтована вся система світової вищої освіти. Проте вчені Гарварду і Стенфорда обґрунтували, що 75 – 85% професійного успіху залежить саме від soft skills і тільки 25 – 15% – від hard skills. Міжнародні експерти пророкують, що 35% ключових затребуваних компетенцій зміниться відповідно до суспільних і освітніх викликів, запитів замовників освітніх послуг і ключових стейкхолдерів.

Аналіз джерельної бази дослідження, а також вивчення стану акмепрофесіогенезу педагогічних працівників у системі післядипломної освіти засвідчує відсутність наукових розвідок, у яких було б ґрунтовно досліджено теоретичні й методичні засади професійного розвитку педагога Нової української школи, дібрано технології освіти дорослих з урахуванням компетентнісного досвіду, індивідуальних здібностей, можливостей, потреб фахівців для екстраполяції основних теоретичних положень на підготовку акмепрофесіонала, майстра шляхом формальної і неформальної освіти. Окреслені питання вимагають виваженого вивчення й узагальнення. Це визначає актуальність теми, мети і завдань наукової розвідки.

Мета статті – розроблення теоретичних і методичних засад акмепрофесіогенезу педагога Нової української школи в системі післядипломної освіти.

Розвиток акмепрофесіогенезу педагога Нової української школи в суспільстві, яке навчається. За реалізації Концепції «Нова українська школа» видозмінюється соціальна й професійна місія педагога в контексті європейського професіоналізму із збереженням кращих ментальних українських характеристик. Суспільство знань бачить педагога нової формації компетентним, умотивованим, кваліфікованим, який має академічну свободу й розвивається професійно впродовж життя, самостійно й творчо здобуває інформацію, організовує дитиноцентрований освітній процес із максимальним наближенням навчання і виховання конкретної дитини до її сенситивних періодів розвитку, сутності, здібностей, можливостей, потреб, запитів, настанов і життєвих планів. Функція педагога Нової української школи полягає в його вмінні організувати компетентнісне навчання (не знання заради знань, а вміння їх застосовувати в реальному житті, не що ти знаєш – а як ти цим умієш користуватися), забезпечити внутрішньопредметну й міжпредметну інтегрованість змісту на основі ключових компетентностей тощо.

У компонентній формулі Нової української школи провідне місце відводиться педагогу нової формації, що перебуває в авангарді суспільних та освітніх перетворень, має академічну свободу й розвивається професійно впродовж життя. *Професійний розвиток педагога передбачає його безперервний саморозвиток і самореалізацію як актуальних соціально-культурних пріоритетів і смислів.*

У Законі України «Про освіту» *безперервний професійний розвиток* визначено як безперервний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей фахівців після здобуття вищої та/або післядипломної освіти, що дає змогу фахівцю підтримувати або покращувати стандарти професійної діяльності і триває впродовж усього періоду його професійної діяльності (Стаття 18. Освіта дорослих). Однією із ключових компетентностей обґрунтовано *навчання впродовж життя*.

Таке соціальне замовлення *актуалізує необхідність підготовки фахівців, які відповідають викликам суспільства знань, здатних до безперерв-*

² *Професійні* (hard skills – тверді навички) – це універсальні навички, які будуть потрібні фахівцям: управлінські, дослідницькі, лінгвістичні, маркетингові, технічні тощо.

Цифрові (digital & data skills) включають здатність до пошуку, збирання й опрацювання інформації, критичного та систематичного її використання; вміння користуватись інструментами для переробки, презентації та розуміння комплексної інформації та бути здатними отримати доступ для допомоги в критичному мисленні, творчості та інноваціях; знаходити й користуватися послугами Інтернет-служб.

Надпрофесійні, наскрізні (soft skills – гнучкі навички), що передбачають постановку цілей, лідерство, мотивацію, емоційний інтелект, комунікацію, прийняття рішень, планування, управління конфліктами, критичне мислення, креативність, опірність стресам тощо.

ного інтелектуального, культурного і духовного розвитку впродовж життя шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти³, орієнтовані на збереження, примноження та передачу гуманістичних суспільних цінностей, засвоєння нових професійних ролей і функцій, адаптовані до умов стрімкозмінного суспільства. При цьому вбачаємо три глобальні педагогічні цілі безперервного професійного розвитку сучасного фахівця: *гносеологічна* – формування особистості через освіту як цілісну систему; *праксеологічна* – формування фахівця через навчання впродовж усього життя шляхом формальної, неформальної, інформальної освіти; *аксіологічна* – формування духовно-моральної патріотичної особистості. Йдеться про цілісний триєдиний розвиток педагога: 1) гармонійної особистості як суб'єкта суспільно-особистісних цінностей; 2) громадянина і патріота; 3) компетентного фахівця як суб'єкта власної професійно-педагогічної діяльності.

Професійний розвиток фахівця в умовах післядипломної освіти відбувається впродовж усієї активної творчої життєдіяльності педагога, його загального всебічно-гармонійного розвитку та позначає процес *формування нової якості професійно-педагогічної дії, поступового ускладнення виробничих завдань, вироблення власного оригінального педагогічного стилю, розвитку ключових компетентностей, набуття компетентнісного досвіду* за виконання інноваційних ролей і функцій в органічній єдності психолого-педагогічної, методичної, технологічної, науково-дослідницької, інформаційно-комунікаційної тощо підготовки шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти.

У відкритому просторі післядипломної освіти на позначення процесу безперервного професійного розвитку педагога Нової української школи як акмепрофесіонала й особистості у часовому і просторовому планах оперуємо поняттям «педагогічний акмепрофесіогенез» (ПАП).

В умовах післядипломної освіти **педагогічний акмепрофесіогенез** становить *складний багаторівневий, пролонгований, поетапний і амбівалентний* (оскільки можна спостерігати його нерівномірність і гетерохронність на всіх стадіях, порушення лінійності, послідовності й впорядко-

ваності, етапи біфуркації) *процес*, що включає становлення компетентного фахівця, професіонала, особистості з акмеологічною позицією, який проходить певні періоди, зокрема професійної адаптації, набуття емпіричного професійно-педагогічного досвіду, формування і вдосконалення педагогічного професіоналізму, творчого самовираження і самореалізації, педагогічної майстерності. Цей процес можна умовно поділити на кілька взаємопов'язаних періодів (фаз), що утворюють цілісний **андрагогічний цикл** професійно-фахового й індивідуально-особистісного розвитку, курсової і міжкурсної підготовки в органічній єдності. Кожен період тією чи іншою мірою характеризує ступінь самореалізації педагога в професійному соціумі, рівень оволодіння професійними знаннями, вироблення продуктивних поведінкових моделей для ефективної організації освітнього процесу тощо. Такі окремі фази безперервного розвитку педагога віддзеркалюють процес його становлення від репродуктора, транслятора знань, умінь, навичок до *акмепрофесіонала*⁴ та конкретизуються певною метою, змістом, мотиваційними настановами, діяльнісним аспектом особистості, виявом творчої позиції тощо.

Педагогічний акмепрофесіогенез (ПАП) визначаємо як безперервний пролонгований процес професійного розвитку педагога в умовах формальної, неформальної та інформальної освіти, всебічно-гармонійного становлення особистості (професіоналізм особистості) і професіонала (професіоналізм діяльності), що включає послідовні періоди (етапи, фази) його самостворення, самореалізації та самовдосконалення, зміни й перетворення психологічної структури професійно-педагогічної діяльності, мотиваційної сфери, ціннісно-світоглядних орієнтирів, розвитку ключових компетентностей, засвоєння та реалізації інноваційних професійних ролей і функцій. Зазначимо, що ключові компетентності були визначені в «Рекомендаціях Європейського Парламенту та Ради Європи» (від 18 грудня 2016 р.) «Про освітні компетенції для навчання протягом життя» (так звані Європейські еталонні рамки), у Концепції «Нова українська школа» та розширені, простежені у взаємозв'язку з 11 вміннями та

³ **Формальна освіта** – це освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартів освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою.

Неформальна освіта – це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій.

Інформальна освіта (самоосвіта) – це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям (Закон України «Про освіту»).

⁴ **Акмепрофесіонал** – фахівець, який досяг найвищого рівня професіоналізму діяльності (висока результативність і якість професійно-педагогічної діяльності, що виходять за межі професійних нормативів і забезпечуються власним творчо-продуктивним внеском; нова якість професійно-педагогічної дії; індивідуальний педагогічний стиль; авторська система діяльності тощо) і професіоналізму особистості (максимальний розвиток акмеологічних інваріантів, педагогічних здібностей) шляхом формальної, неформальної та інформальної післядипломної педагогічної освіти.

результатами навчання в Законі України «Про освіту»: вільне володіння державною мовою; здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами; математична компетентність; компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій; інноваційність; екологічна компетентність; інформаційно-комунікаційна компетентність; навчання впродовж життя; громадянські та соціальні компетентності, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, з усвідомленням рівних прав і можливостей; культурна компетентність; підприємливість і фінансова грамотність; інші компетентності, передбачені стандартом освіти.

В основу акмепрофесіогенезу педагога Нової української школи покладено перетворення чотирьох аспектів в їх цілісності і взаємозумовленості: біологічного, психічного, духовного й професійного. Зокрема, *біологічний аспект* пов'язаний із розвитком індивідуальних якостей педагогічного працівника; *психічний* – з його особистістю, емоційним станом, сприйняттям, мисленням, психічною регуляцією, емоційною, вольовою культурою, психічною активністю; *духовний* – із творчою індивідуальністю, ціннісно-смысловим простором, який формується впродовж усіх періодів акмепрофесіогенезу й через певні відповідні соціокультурні інституції на основі інтеріоризації загальнолюдських і національних морально-етичних орієнтирів транслюється учасникам взаємодії (професіоналізм особистості); *професійний* – із неперервним самовдосконаленням і самореалізацією фахівця як суб'єкта професійно-педагогічної діяльності шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти (професіоналізм діяльності). Ці перетворення стосуються складників акмепрофесіогенезу в їх цілісності і взаємозумовленості, зокрема 1) індивідуально-особистісні, 2) діяльнісні й 3) соціокультурні.

Педагог Нової української школи отримує

право вибору місця і способу підвищення кваліфікації, причому результати навчання та компетентності, необхідні для присудження освітніх та/або присвоєння професійних кваліфікацій, можуть досягатися та здобуватися в системі формальної, неформальної та інформальної освіти. Збільшено кількість альтернативних моделей професійного розвитку педагога, які стануть ключовою умовою впровадження Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа». Диверсифіковано форми підвищення кваліфікації: курси при ІППО, стажування, участь у сертифікаційних програмах, тренінгах, семінарах, семінарах-практикумах, семінарах-нарадах, семінарах-тренінгах, вебінарах, майстер-класах, онлайн-курсах, конференціях тощо. Це зумовлює необхідність підвищення якості підвищення кваліфікації педагогічних працівників, модернізації її змісту й технологій на оновлених теоретико-методологічних засадах.

Висновки. Система підвищення кваліфікації є найважливішим складником неперервної освіти, адже її ефективна організація, наповнення новим змістом, результативність використовуваних андрагогічних методів, технологій, безперервність курсового і міжкурсового періодів як цілісного андрагогічного циклу тощо є не тільки викликом часу, а передусім визначальним показником діяльності інституцій післядипломної педагогічної освіти. Це могутній чинник поглиблення професійного досвіду, взаємозбагачення фахівця новими перспективними знаннями, розвитку професійних компетентностей, нескінченного творчого пошуку. Багатоваріантність форм, моделей, технологій, напрямів педагогічного акмепрофесіогенезу дає змогу підготувати конкурентоспроможного на ринку освітніх послуг фахівця, здатного до неперервного саморозвитку, самонавчання і самореалізації шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти впродовж усього життя.

Література

К обществам знания : всемирный доклад ЮНЕСКО. ЮНЕСКО, 2005. 239 с.

Сидоренко В. Акмеологічні технології в освіті дорослих. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. Вип. 26 (36). Сер. 16 «Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики»: зб. наук. пр. / ред. кол.: Н. В. Гузій (відп. ред.). Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2016. С. 38–42.

Сидоренко В. В. Нова українська школа: концептуальні орієнтири. Матеріали методологічного семінару з онлайн-трансляцією «Освітньо-філософські засади Нової української школи», 18 жовтня 2017 р., м. Київ. URL: <http://lib.iitta.gov.ua/708457/> (дата звернення: 20.03.2018).

Сидоренко В. В. Реформування системи підвищення кваліфікації керівників навчальних закладів в умовах реалізації Концепції «Нова українська школа». *Керівник нової української школи : світоглядно-професійні орієнтири* : зб. наук. пр. / В. П. Андрущенко (голова), В. П. Бех (заст. голови), О. В. Алейнікова та ін. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2017. С. 148–153.

Сидоренко В. В. Філософсько-освітні засади Нової української школи. *Професійний розвиток педагога Нової української школи в умовах формальної і неформальної освіти* : зб. спецкурсів: авторський колектив / заг. ред. проф. Т. М. Сорочан; наук. ред., упорядкування В. В. Сидоренко, Я. Л. Швень. Київ : Агроосвіта, 2018. С. 18–62.

References

- K obshchestvam znaniya : vseмирnyy doklad JuNESKO [Towards Knowledge Societies: UNESCO World Report].* (2005). UNESCO (rus).
- Sydorenko, V. (2016). Akmeologichni tekhnologii v osviti doroslykh [Acmeological technologies in adult education]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M.P.Drahomanova*, 26 (36). Ser. 16 «Tvorchia osobystist uchyteľia: problemy teorii i praktyky»: zb. nauk. pr. / N. V. Huzii (Ed.). Kyiv, Ukraine: NPU imeni M. P. Drahomanova, 38–42 (ukr).
- Sydorenko, V. V. (2017). Nova ukrainska shkola: kontseptualni oriientyry. *Materialy metodolohichnoho seminaru z onlain-transliatsiieiu «Osvitno-filosofski zasady Novoi ukrainskoi shkoly» [New Ukrainian School: Conceptual Guidance. materials of the methodological seminar with the online broadcast «Educational and philosophical foundations of the New Ukrainian school»]*, 18 October 2017. Kyiv, Ukraine. Retrieved from <http://lib.iitta.gov.ua/708457/> (20.03.2018) (ukr).
- Sydorenko, V. V. (2017). Reformuvannia systemy pidvyshchennia kvalifikatsii kerivnykiv navchalnykh zakladiv v umovakh realizatsii Kontseptsii «Nova ukrainska shkola» [Reforming the system of improvement of qualification of heads of educational establishments in the conditions of implementation of the Concept «New Ukrainian School»]. *Kerivnyk novoi ukrainskoi shkoly : svitohliadno-profesiini oriientyry : zb. nauk. pr. / V. P. Andrushchenko (Ed.).* Kyiv, Ukraine: NPU imeni M. P. Drahomanova, 148–153 (ukr).
- Sydorenko, V. V. (2018). Filosofsko-osvitni zasady Novoi ukrainskoi shkoly [Philosophical and Educational Foundations of the New Ukrainian School]. *Profesiinyi rozvytok pedahoha Novoi ukrainskoi shkoly v umovakh formalnoi i neformalnoi osvity : zb. spetskursiv: avtorskyi kolektyv / T. M. Sorochan (Ed.).* Kyiv, Ukraine: Ahrosvita, 18–62 (ukr).

AKMEPROFESYOGENEZA PEDAGOGA NOWEJ UKRAIŃSKIEJ SZKOŁY W SPOŁECZEŃSTWIE WIEDZ

Sydorenko Victoria, doktor nauk pedagogicznych, profesor, kierownik Katedry Filozofii i Kształcenia Dorosłych, Centralny Instytut Podyplomowych Studiów, Szkoła Edukacji Pedagogicznej «Uniwersytet Zarządzania Oświatą», Sichovykh Striltsiv ul., 52A, 04053 Kijów, Ukraina, sidorenko34@gmail.com

W artykule kontynuowany jest cykl publikacji autora poświęconych opracowaniu teoretycznych i metodycznych zasad acmeprofessionogenezy nauczyciela Nowej szkoły Ukraińskiej w systemie kształcenia ustawicznego.. Omawiane są podstawowe pojęcia z zakresu: «acmeprofessionogeneza nauczyciela», «społeczeństwo wiedzy», «ciągły rozwój zawodowy», «acmefachowiec», «edukacja formalna», «edukacja nieformalna». Pedagogiczną acmeprofessionogenezę określono jak nieprzerwany sprolongowany proces fachowego rozwoju pedagoga w warunkach formalnej, nieformalnej i formalnej edukacji, wszechstronnego kształtowania się osobistości i fachowca, co włącza konsekwentne okresy jego samorealizacji i samodoskonalenia. przemiany i przekształcenia psychologicznej struktury fachowej działalności, motywacyjnego zakresu, wartościowo-ideologicznych punktów orientacyjnych, rozwoju kluczowych kompetencji, przyswojenia i realizacji innowacyjnych fachowych ról i funkcji. Rozważane są alternatywne modele, formy doskonalenia kwalifikacji nauczyciela Nowej Szkoły Ukraińskiej.

Słowa kluczowe: cykl andragogiczny; Nowa szkoła Ukraińska; edukacja dorosłych; podyplomowe wykształcenie pedagogiczne; pedagogiczna acmeprofesogeneza.

AKMEPROFESIOGENEZ TEACHER OF THE NEW UKRAINIAN SCHOOL IN THE KNOWLEDGE SOCIETY

Sydorenko Victoria, Doctor of Sciences in Education, Professor, Head of the Department of Philosophy and Adult Education Central Institute of Postgraduate Studies Pedagogical Education School «University of Management Education», 52A Sichovykh Striltsiv Str., 04053 Kyiv, Ukraine, sidorenko34@gmail.com

Under the Concept «New Ukrainian School» implementation, the educational community received creative modernization challenges, in which the social and professional mission of the teacher changes in the context of European professionalism, while preserving the best mental Ukrainian characteristics. In the system of the New Ukrainian school, the professional development of a teacher implies his self-development and self-realization throughout his life as actual socio-cultural priorities and meanings. Such a social order highlights the need for training specialists who meet the challenges of a society of knowledge capable of continuous intellectual, cultural and spiritual development throughout their lives through formal and non-formal education, focused on preserving, multiplying and transferring humanistic social values, assimilation of new professional roles and functions.

The article continues the cycle of publications by the author devoted to the development of theoretical and methodical principles for the acmeprofessionogenesis of the teacher of the New Ukrainian School in the system of

continuous education. The explication of the basic concepts of acmeprofessionogenesis of the teacher, the «knowledge society», «continuous professional development», «acmeprofessional», «formal education», «informal education», «informational education» is carried out.

Pedagogical acmeprofessionogenesis is defined as continuous prolonged process of professional development of a teacher in the conditions of formal, informal and informal education, comprehensive formation of personality and professional, including the successive periods of its self-realization and self-examination, changes and transformations of the psychological structure of professional activity, motivational sphere, values-ideological landmarks, development of key competencies, assimilation and implementation of innovative professional roles and functions. The basis of acmeprofessionogenesis of the teacher of the New Ukrainian school is the transformation of four aspects into their integrity and interdependence: biological, mental, spiritual and professional. The acmeprofessionogenesis of the teacher is traced through his continuous self-development and self-actualization as actual socio-cultural priorities and meanings. One of the key competencies is life-long learning through formal, informal and informal education.

Alternative models, forms of improvement of qualification of the teacher of the New Ukrainian school are considered.

Key words: *andragogical cycle; New Ukrainian School; adult education; postgraduate pedagogical education; pedagogical acmeprofessionogenesis.*

Стаття надійшла до редакції 20.05.2018

Прийнято до друку 27.09.2018